

69. İbadet Nedir?

İman edip makbul ve güzel işler (ibadet ve amel) yapanları müjdele: Onlara içinden ırmaklar akan Cennetler vardır.

İbadet; kulun, Allah Teâlâ'ya karşı tekbir, hamd, şükür gibi vazifelerini, Onun emrettiği tarzda yerine getirmesidir. İbadet, "Abd" kökeninden geliyor ve "kul olma" manasını taşıyor.

Evet dünyaya baktığımızda bütün canlılar bu mükemmel sistem içerisinde hayatlarını devam ettirmektedir. İnsan da öyledir. Zira insan, dünyaya geldiğinde yaşaması için gerekli olan havayı, suyu ve sair ihtiyaçlarını hazır bulur. Onu bu dünyaya gönderen yüce kudret yaşaması için gerekli her şeyi cömertçe sunmuştur. Peki bütün bu ihsanlar için mevcudat arasında şuurlu olan tek varlık olan insanın teşekkür etmesi lazım değil midir?

Bir günlük az bir para için sekiz saat yorucu bir mesai yapmıyor muyuz? Yer yüzünde üzümün kendi değil de sadece resmi olsa idi, bütünüyle insanlık olarak gücümüzü kabiliyetimizi ve servetimizi birleştirerek bir salkım gerçek üzüm elde edebilir miydik? Oysa Allah (c.c) bütün nimetleri karşılıksız vermiş ve vermektedir de. Karşılığında istediği nedir? Mesela bir çuval buğday için bin rekât namaz emredebilir, insanlar açlıktan ölmek için bu emri mecburen yerine getirirlerdi. Öyleyse insan bu sonsuz lütuf sahibine gerektiği gibi ibadet etmelidir ki hem fani nimetlerin aslını hem de sonsuz bir huzur yeri olan cenneti hak edebilsin.

Üçüncü Söz

Bismillahirrahmanirrahim, Ey insanlar, ibadet ediniz! (Bakara Suresi: 21)

İbadet ne demektir? Namaz kılmak ibadettir. Oruç tutmak ibadettir. Hacca gitmek ibadettir. Fakir olan insanlara kendi sahip olduğun şeylerden vermek ibadettir. Kur'an okumak ibadettir. Tesbihat yapmak ibadettir. Cevşen okumak ibadettir. Allah'ın, insanlara yapmalarını emrettiği şeylere ibadet denir. Allah insanların ibadet etmelerini istemiştir.

İbadet çok büyük bir ticaret, çok büyük bir alışveriş, çok büyük bir kazanç ve mutluluktur. Çünkü insanlar bir süre ibadet ettiğinde buna karşılık olarak cennet gibi çok büyük ve hiç bitmeyen bir mükafat, ödül kazanır.

İbadet etmemek ve sadece kendi eğlencesini, oyununu düşünmek, içimizdeki kötü huylu çocuğun sözünü dinlemek ise çok büyük bir zarardır, kayıptır, hatadır. Çünkü ibadet etmeyen kişi hem cenneti kazanamaz, hak etmez, hem de Allah korusun cehennem gibi bir ceza ile karşılaşabilir.

Bir zamanlar bir padişahın pek çok askerleri varmış. Bu askerlerinden iki tanesine emir vermiş, uzak bir şehre gitmelerini söylemiş. Giderlerken bir bakmışlar yol ikiye ayrılıyor. Acaba hangi yoldan gitmemiz gerekiyor diye düşünmüşler. Bir de ne görsünler? İki yolun tam ortasında bir adam varmış. Bu adam sadece doğru söyleyen, çok akıllı ve çok güvenilir bir adammış. Yüzüne bakınca ne kadar iyi bir insan diye düşünmüşler. Askerler: "Acaba hangi yoldan gitmemiz gerekiyor?" diye sormuşlar.

Adam da:

"Şu sağdaki yoldan giderseniz çok güvenlidir, zararsızdır. Bu yoldan 10 kişi gitse 9 tanesi çok büyük kazançlar elde ederler ve çok rahat olurlar, çok mutlu olurlar."

"Şu soldaki yol ise çok tehlikelidir, zararlıdır. Bu yoldan 10 kişi gitse 9 tanesi çok büyük zarar görürler, başlarına kötü şeyler gelir, çok üzülürler."

"Gideceğiniz şehre varmak için her iki yol da aynı uzunluktadır. Birinden daha önce veya daha sonra gitmezsiniz, aynı anda ulaşırsınız gideceğiniz şehre." demiş.

Acaba hangi yoldan gidelim diye düşünmüşler. Adam anlatmaya devam etmiş ve demiş ki:

"Yalnız bir fark var!.." "Sol yolda uyulması gereken kurallar yoktur. O yoldan giden kişi yanına çanta ve silah almaz. Böylece bunları taşımadığından sanki biraz daha az yorulur."

"Sağ yolda ise askerlerin uyması gereken kurallar

vardır. O yoldan giden kişi yanında çanta ve silah taşımak zorundadır.

Bu çantada kendine enerji ve güç veren, 5 kg ağırlığında sağlıklı yiyecekler vardır. Silah ise 3 kg ağırlığında ama bütün düşmanları yenebilecek bir silahtır. Sağ yoldan giden biraz ağırlık taşır ama korkusuzca gider, sol yoldan giden ise bunları taşımadığından sanki biraz daha az yorulur.”

Bilgili adamın söylediklerini dinledikten sonra iki asker acaba hangi yola gitsek diye düşünümler.

Sizce hangi yoldan gitsinler? Şanslı olan asker sağdaki yola gitti. Çantasını sırtına, silahını da omzuna taktı. 8 kg ağırlık taşıyordu ama kalbi ver ruhu binlerce kg ağırlıktan ve korkudan kurtuldu. Çünkü omzunda yolda karşılaşabileceği düşmanları yenecek silahı vardı, sırtında da acıkınca ve yorulunca kendisine gereken yiyecekleri vardı. Şanssız olan asker ise askerliği bıraktı, ben asker değilim artık dedi. Kurallara uymak istemedi ve soldaki yoldan gitti.

Sırtında 8 kg ağırlık yoktu ama kalbi ve ruhu sanki binlerce kg ağırlık taşıyormuş gibi oldu çünkü çok korkmaya başladı. Her duyduğu ses ten korktu. Yol bitti ve gitmesi gereken şehre ulaştı. Orası da padişahın şehriydi. Çünkü her yerin sahibi o padişaktı. Padişahın emrini dinlemediği için, kendisine verilen çanta ve silahı taşımayıp bıraktığı için, askerliği bıraktığı için, kurallara uymadığı için ve cezayı hak ettiği için padişah onu cezalandırdı.

Kurallara uymayı seven ve sağdaki yoldan giden asker de hiç kimseden korkmadan rahatça, gitmesi gereken şehre geldi. Orada ise askerlik görevini çok güzel yapan başarılı birisi olduğu için padişah onu ödüllendirdi ve hediyeler verdi. – O sağdan giden yolcu aslında Allah’ın emirlerini dinleyen ve ibadetlerini yapan akıllı insanlardır. Diğeri ise sadece eğlenen, ibadet etmeyen, namaz kılmayan insanlardır.

-O yol ise hayat yoludur. Bu dünyada, bütün insanlar öldükten sonraki hiç bitmeyen hayata gitmek için yaşıyorlar. aynı uzak bir şehre giden askerler gibi.

-O çanta ve silah ise namaz kılmak ve diğer

ibadetleri yapmaktır. Aslında ibadet etmek biraz zor gibi, ağır gibi gelir insana ama aslında çok rahattır. Namaz kılıp ibadet edersek hiç korkmadan yaşarız, mutlu oluruz ve sonunda da mükafat ve ödül alırız.

Peki bu hikayedeki padişah kim?

Evet bu hikayedeki padişah bütün insanların, dünyanın ve inşallah gidilecek olan sonsuz, hiç bitmeyen cennetteki hayatın ve her şeyin sahibi ALLAH’tır.

Namaz Kılan Adam ile Köpek

Vaktiyle mescidin birinde bir adam konuklanmıştı. Din yolunda gayreti kendisine azık edinmişti. O aşık adam, bir gece sabaha kadar namazdan başka bir şeyle meşgul olmamak niyetiyle mescide gitmişti.

Fakat gece olup etraf kararınca bir ses duyuldu. Namaz kılan adam, kemal sahibi birinin mescide geldiğini sandı. Gönlünden, ”Böyle bir insan mescide ancak ibadet etmek için gelir. İyi oldu. Böylece kâmil bir adam namazımı görüp, ibadetimi duyacak!” diye geçirdi.

Bütün gece sabaha kadar ibadette bulundu, bir an bile ibadeti bırakmadı. Bir hayli dua etti, ağlayıp inledi. Kah tövbe etti, kah istiğfar. Nafile ve sünnetleri yerine getirdi. Kendisini adam akıllı iyi gösterdi.

Tan yeri ışıyıp etraf ağarınca mescit aydınlandı. Adam bir de baktı ki, mescidin köşesinde bir köpek yatmış uyuyor. Bu dertle canı yandı, kanı kurudu... Gözyaşları yağmur gibi kirpiklerinden damlamaya başladı. Gönlü utanç ateşiyle öyle bir yandı ki; içinden çıkan ahlarla dili de yandı, damağı da.

Ve kendi kendine dedi ki: ”Ah edepsiz! Allah seni bu gece şu köpekle terbiye etti. Bütün gece şu köpek için ibadette bulundun. Ne olurdu, bir gecelik de Allah için uyanık kalsaydın. Senin, bir gece bile Allah için rıyasızca ibadet ettiğini görmedim”

Nasıl Yaşarsanız Öyle Ölürsünüz

Bir hadisi şerifte, “Nasıl yaşarsanız öyle ölür ve nasıl ölürseniz öyle dirilirsiniz” denmektedir.

Bir insanın hayat tarzı, onun şuurlarını oluşturur. Bu sebeple, o insanın bütün hayatında, ölümü esnâsında ve kabirde Münker ve Nekir’e cevap verirken hep o şuurlarının izleri tezâhür eder.

Müslüman olarak ölmek, hakkımızdaki İlâhî takdirin nasıl tecellî edeceğini bilemediğimizden dolayı, belki elimizde değildir ama, bu yolda, yani müslüman olarak ölme yolunda olmak elimizdedir. Yoksa, Kur’ân-ı Kerim’in “ancak müslümanlar olarak ölünüz” emri “teklif-i mâlâ-yutak”, yani yerine getirilmesi mümkün olmayan bir teklif olurdu.

Hayatını salih ameller kuşağında geçiren bir insanın son nefesinde imanla gitmesi kaviyen muhtemeldir. O halde, imanın gereklerini o derecede hayatımıza hayat kılmalıyız ki aksi bir düşünce ve aksi bir hayat tarzı rüyalarımıza bile misafir olmasın. Allah’a kavuşma arzusuyla yanıp tutuşalım ve hep bu visalın beklentisi içinde yaşayalım. Unutmayalım ki, – hadîsin ifadesiyle- “Kim Allah’a kavuşmayı arzu ederse, Allah da ona kavuşmayı arzu eder.”